

[J. S. Foget.]

meldt sig 5 000 lovlydige Danskere, som uanset Risikoen gerne vil forsøge at bane sig Vej i en for dem fuldkommen ukendt Verden. Det vilde se underligt ud, om vi med en Arbejdsløshedshær paa 150 000 vilde tillade Udlændinge at tage det danske Arbejde. Jeg anerkender derfor, at den højtærede Minister selv synes at være inde paa disse Betragtninger, og jeg tillader mig at henstille, at hans Bestræbelser for at fastholde et Danmark for Danskerne snarere skærpes end slappes.

Naar man gaar alle de forskellige Ændringer og Tilføjelser igennem, som er gennemført siden Loven af 1875, vil man opdage, at det er et helt Studium at finde ud af, hvad der gælder og hvad ikke. Jeg vil derfor begynde med at henstille, at Ministeren, naar dette Lovforslag er vedtaget, lader hele Loven nyoptrykke, saa den kan foreligge i en let forstaaelig Form.

I Lov Nr. 96 af 31. Marts 1930 § 8 staar der:

„Strafansvar paadrages ikke ved Forbliven her i Landet i den Tid, der forløber, indtil Afgørelse foreligger med Hensyn til et Andragende om Tilladelse til yderligere Ophold, for saa vidt dette Andragende er indgivet inden Udløbet af det Tidsrum, i hvilket den paagældende er berettiget til at opholde sig her i Landet.“

Denne Bestemmelse forekommer i første Instans uskyldig, men ikke desto mindre har jeg positiv Viden om, at Udlændinge kan skyde sig ind herunder i lange Tider. De indsender Andragende om Opholdstilladelse. Andragendet kommer tilbage med Meddelelse om, at vedkommende skal forlade Landet inden en bestemt Dato. Straks indsendes et nyt Andragende, der kommer med samme Besked, hvorefter et nyt indsendes, og paa denne Maade forlænger vedkommende selv sin Opholdstilladelse ved Hjælp af denne Lovbestemmelse. Jeg henstiller til Ministeren, at han søger at rette dette Forhold, enten ved en Ændring af Paragraffen eller ved at udsende et Cirkulære, der forklarer den egentlige Mening med Paragraffen.

I det foreliggende Lovforslags § 1, der er enslydende med Loven af 1936, staar der i 3die Stykke, 2den Linie:

„med Grund maa antages at rejse hertil for at begaa Forbrydelser“.

Det er min Opfattelse, at Politiet er bange for at benytte denne Bestemmelse. Jeg kan paavise konkrete Tilfælde, hvor Udlændinge har begaaet visse Lovovertrædelser, men hvor Politiet viger tilbage for at nægte en saadan Indrejsetilladelse for Livstid, selv efter at han har været forbudt Adgang til Landet over et længere Tidsrum.

Vedrørende den Ændring, der er foretaget i § 9, hvorefter Justitsministeren faar Bemyndigelse til at fastsætte Bestemmelser om Til- og Afmelding, vil jeg gerne udtale, at jeg finder det rigtigt at indføre en saadan Ændring. Den hidtil gældende Frist paa 5 Dage er selvsagt for lang, og vi kan fuldt ud tiltræde at give Ministeren denne Bemyndigelse. 2 Gange 24 Timer maa være nok.

Bestemmelsen om, at baade private og vedkommende Udlændinge selv har Pligt til at anmelde Ophold, bør kundgøres noget bedre. Den almene Mand kan ikke følge med i Lovgiveriet, og jeg henstiller derfor, at man i Turistsæsonen med visse Mellemlum gennem Radioen gør Folk opmærksom paa denne Bestemmelse.

Jeg er ganske klar over, at Spørgsmaalet om Udlændinges Ophold her i Landet er et af de Spørgsmaal, som giver Ministeren mest Bryderi, og jeg giver derfor Ministeren fuldt ud Medhold i, at Adgangen til Oplysning om Erklæringer vedrørende Opholdstilladelse og Arbejdstilladelse bør forhindres for Almenheden, i Særdeleshed for de Sagførere, der ofte af racemæssige Hensyn vil gøre alt for at hjælpe udenlandske Trosfæller, men jeg maa give Venstre og Konservative Ret i, at denne Bestemmelse i § 11 er meget rigoristisk. Der bør være Adgang til for et Udvalg valgt af Rigsdagen at følge Spørgsmaalene, men efter de Udtalelser, Ministeren kom med i Gaar, hvorefter Ministeren i Virkeligheden giver Tilsagn om, at Rigsdagens Medlemmer vil kunne faa Oplysning om bestemte Sager, vil vi fra vor Side give Tilslutning til Lovforslaget, som det nu foreligger, ogsaa ud fra den Betragtning, at det kun vedtages for 2 Aar, og at man vil kunne følge med i Udviklingen gennem de Oplysninger, der hvert Aar fremkommer i Forbindelse med Lovforslaget om Indfødsrets Meddelelse.